

„И мисли за сѣтнѣна-та.“ От тѣзи х
раты толькози са страшнѣ велберь-атъ, щото
встѣви тѣтакси та паднаха брасничѣ-тѣ ѿт
рака-та мѣ, и припадна на царь-атъ та мѣ
са молѣше да го прости: и мѣ приказа
сичка-та работа. Діонисъ, като тай оупази
живот-атъ си, зарадва са многѣ чи кѣли
тѣзи хората ѿт фѣлософ-атъ, и мѣ про-
води тогази іоще дарове, зацо сѣка чи не
бѣше мѣ исплатилъ довольнѣ.

Израдно ѿтмѣненіе.

Лѣкѣргъ придаде на Лакедемон
израдин закони, но на єдинаго развѣ
ноноша са видаха невгодни, та заради то-
той оудари съ єдно дрѣво законоположи-
телеа, и мѣ изкади око-то. А хора-та го
оуловиха тѣтакси и го придадоха Лѣкѣргъ
да го мѣчи както щѣ. И той го зѣ та го
заведе въ кѣща-та си, и го имаше като
сынъ, и частѣ мѣ дѣмаше: многѣ самѣ
благодаренъ кога прощавамъ дрѣги-тѣ, и
кога самѣ благъ и смиренъ. Юнош-атъ ѿт
това только зи са оукроти и оумири, що-
то,